

GÁL SÁNDOR

Égő csillagok

1

*lehet hogy visszakapok
egy eltékozolt pillanatot
lehet hogy megáll s lepihen
majd a szél is velem
nem tudom hogy mi látható
abból ami itt ma való
vagy ami annak tűnik
s felsuhog a magas úrig
s enyém lesz újra az enyém
e kiterített költemény*

2

*madár-rajok
repülnek
az időtlenségben
némán
egyszer aztán
szétrebbenek
mert megéheztek
a felettem égő
csillagokra*

3

*amikor senki se jön haza
amikor bezárul az otthon ablaka
nincs semmi nesz szívbéli zaj
és tető feletted ami betakar
a suhogás is megszűnik – az is
s benne már te magad is
szertehull a létezés csendje
mintha már ember se lenne
távolság ami végleg elveszett
a lehetből hull ki a nem-lehet*